

Bratia a sestry,

Izraelci dobyli mestá Jericho a Aj. Zvyšní kanaánski králi uzavreli spojenectvo, aby sa spoločnými silami pokúsili Izraelcov v ich ťažení zastaviť. Vieme, že Izraelci vďačili za svoj úspech Bohu. Bol to malý národ a stála proti nim veľká presila.

Každá snaha bojovať proti Bohu a tým, ktorí sú pod Jeho ochranou, je vopred odsúdená na neúspech. Žalmista to vystihol takto: *Prečo sa búria národy a ľudia vymýšľajú daromnosti? Zoskupujú sa zemskí králi a kniežatá sa spolu radia proti Hospodinovi a proti Jeho Pomazanému: Spretrhajte ich okovy a zhodme zo seba ich putá! Ten, ktorý býva v nebesiach, sa smeje, Pán sa im vysmieva.* (2, 1-4) Človek môže konať svojvoľne a protiviť sa Bohu, ale konečné víťazstvo patrí Bohu. Ani spojené vojsko kanaánskych kráľov nedokázalo zastaviť malý, ale Boží ľud. Izraelcom sa nakoniec podarilo obsadiť celú zem. To už však predbiehame. Boh dal Kanaán do rúk Izraelcov a jej pôvodní obyvatelia mali byť odstránení.

Prečo mali Izraelci vyhubiť všetkých pôvodných obyvateľov Kanaánu? Keď sa na to pozeráme očami súčasného človeka, je takéto konanie neprijateľné. Avšak vtedy šlo skôr o zápas viery. Nepozerajme sa na to ako na boj proti človeku, ale ako na boj proti poverám a falošným vieram, ktoré odvádzajú človeka preč od pravdy a vedú ho tak do záhuby. Bola to snaha o zachovanie viery v Hospodina bez toho, aby bola nejakým spôsobom poznačená niečím iným. V Kanaáne prekvitali rôzne náboženstvá. Uctievali sa tam modly a často prinášali aj ľudské obete. Bolo dôležité, aby sa viera Izraela nemiešala s náboženstvami Kanaánu. K tomuto javu veľakrát dochádzalo. Izraelci sa odvracali preč od Boha k veciam, ktoré človeku nepomôžu. Opúšťali skutočnú záchranu. Kvôli tomu prepadli všetci Kanaánci Božej kliatbe.

Izraelci nemali moc nad Kanaáncami. Boh je Pán nad celou zemou. Obsadzovanie zasľúbenej zeme sa nerovná bezhraničnému vyvražďovaniu. Boh obmedzil právomoci svojho ľudu a nedovolil im svojvoľne siahať na iný život. Kto sa rozhodol ukončiť život iného človeka, zaplatil za to vlastným životom. Vždy sa stane iba to, čo Boh dovolí. Každý, kto sa stavia proti Bohu, padne.

Spojené vojsko kanaánskych kráľov sa postavilo Izraelcom na odpor, ale jeden národ sa k nim nepridal. Gibeónci si nezvolili cestu priameho odporu, ale ľsti. Všetko nafingovali tak, aby si Izraelci mysleli, že prichádzajú z ďaleka. Teda, že nepatria medzi národy Kanaánu. Cieľ ľsti bol v tom, aby uzavreli zmluvu s Izraelcami. Izraelci by s nimi nikdy zmluvu neuzavreli, a preto použili Gibeónci trik. Za ich konaním nemusíme

vidieť iba podvod a klamstvo. Gibeónci síce použili trik, ale boli ochotní stať sa služobníkmi Izraelcov. Nerobili si ilúzie, že nikdy nebude ich lesť odhalená.

Na Gibeóncoch vidíme rodiacu sa vieru v Hospodina. Samozrejme nebola to ešte viera v tom pravom slova zmysle. Bol to možno ešte len taký strach pred niečím novým, o čom počuli. Predsa však to už bolo niečo, čo môže stať na začiatku viery. Ako vzniká viera? V liste Rimanom je napísané: *Teda viera je z počúvania skrze slovo Kristovo.* (10, 17) Aby človek uveril, musí mať najprv niečo, čomu alebo lepšie povedané, komu by uveril. Veríme v Boha, o ktorom sa píše v Biblii. Boh nám dáva svoje slovo, a toto slovo sa skrze veriacich šíri ďalej. Božie evanjelium je zvestované, oznamované.

V Liste Rimanom je to vyjadrené aj pomocou rečníckych otázok: *Ale ako budú vzývať Toho, v koho neuverili? A ako uveria v Toho, koho nepočuli? A ako počujú bez kazateľa?* (10, 14) Aj Gibeónci najprv o Božích činoch počuli. Nielen počuli, ale rozhodli sa konať tak, aby sa mohli pridať k Božiemu ľudu. Hoci aj ako služobníci a pomocou ľsti.

Pán Ježiš sám povedal, že prišiel na zem kvôli strateným ovciam z domu Izraelského. Pred svojím nanebovstúpením však prikazuje, aby sa Jeho posolstvo šírilo medzi všetkými národmi. Raz za Ježišom prišla nejaká kanaánska žena. Ježiš žil dávno potom, ako prišli Izraelci na čele s Józouom do Kanaánu. Aj v Ježišovej dobe žili ešte pôvodní obyvatelia Palestíny, alebo Kanaánu. Tá žena, ktorá prišla prosiť Ježiša, aby uzdravil jej dcéru, si uvedomovala Božiu zvrchovanosť. Boh môže konať ako chce a svoje konanie nemusí pred nikým obhajovať. Boh si vyvolil jeden národ a ten poŕehnával. Zároveň však verila v Božiu všemohúcnosť. Boh sa môže postarať aj o tých, ktorí k Jeho ľudu pôvodne nepatrili. Ježiš jej vieru pochválil a vyhovel jej prosbe.

Aj tá spomínaná Kanaánka, aj Gibeónci počuli o Božej moci. V prvom prípade to bola moc zjavená skrze verejné pôsobenie Ježiša Krista a v druhom prípade zase skrze víťazstvá malého národa. Každý, kto sa rozhodol veriť v Boha a pripojiť sa k tým, ktorí v Neho veria, má dvere otvorené. Problém nie je v tom, že by Boh neprijímal ľudí, ale v tom, že ľudia nechcú prijímať Boha.

Boh prináša svetu záchranu skrze Ježiša Krista. Evanjelium má byť oznamované po celom svete. Boh je zvrchovaný a jediný Pán. Má posledné a rozhodujúce slovo. Kto chce byť zachránený, nech sa pokorí a svoj život nech vloží do Božích rúk. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v knihe Zjavenie Jána v 3. k.:

„Ajhl'a, stojím pri dverách a klopem. Ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem stolovať s ním a on so mnou.“

Milosť nášho Pána Ježiša Krista a láska Božia a účasť Duchu Svätého so všetkými vami. Amen.